

PREVALENS OBESITY AMONG SECONDRY SHOOOL STUDENTS IN KEJANTAN, 1997

PREVALENS OBESITI DIKALANGAN PELAJAR SEKOLAH MENENGAH NEGERI KELANTAN, 1997

Zaini Hussin, Noor Hidayah Ishak

ABSTRACT

Obesity is a common risk factor associated with health problems. A passive life style makes an individual more prone to obesity. A cross sectional study was carried out on secondary school students in Kelantan to determine the prevalence of obesity and its contribution factors. Six hundred respondents amongst form IV & V students from a rural and an urban area were selected as sample through stratified sampling of whom the 89.0% (534 students) participated in the study. The cut off point for obesity was body mass index ≥ 30.0 Kg/m². Prevalence of obesity is 2.2 % and there wasn't any significant difference between sex and school location. From univariate analysis the significant factors were hereditary , frequency of exercise, involvement in school sport activity, mother perception of obesity and reduction in food intake. From multivariate analysis exercise and mother's perception were found to be significant at the level of 0.05.

ABSTRAK

Obesiti merupakan faktor risiko yang banyak dj hubung kait dengan masalah kesihatan. Perubahan gaya hjdup yang pasif menjadikan individu lebih cenderung menjadi obes. Kajian jrisan lintang telah dijalankan terhadap pelajar-pelajar menengah di Kelantan hagi mengenal pastj prevalens ohesiti serta faktor yang menyumbang kepada masalah tersebut. Seramai 600 orang dj kalangan pelajar tingkatan IV dan V di kawasan bandar dan juar bandar telah dipiljh sehagai sample dengan menggunakan kaedah pensampelan berbilang tahap. Dari jumlah itu 89.0% (534 orang) telah memberi kerjasama untuk menjayakan kajian tersebut. Dengan mengambil indeks jisim badan, BMI ≥ 30.00 sehagai individu yang obes keputusan mendapati prevalens obesiti adalah 2.2% dan tidak ada perbezaan yang signifikan antara jantina dan lokasi sekolah. Faktor yang memheri signifikan pada peringkat univariat adalah keturunan, amalan senaman, kekerapan bersenam, penglihatan dalam aktiviti sukan sekolah, persepsi ibu terhadap ohesiti dan tidak mengurangkan pengambilan makanan. Pada peringkat multivariat amalan senaman dan persepsi ibu sahaja yang signifikan pada paras 0.05.